

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4015200604
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4015200604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: JOLLY - CLUB, s.r.o., Podzámska 9, Nové Zámky, IČO: 36 550 159, zastúpený Advokátskou spoločnosťou s.r.o., Podzámska 32, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. mája 2015 č. 1100304/1/215060/2015, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 22. mája 2015 č. 1100304/1/215060/2015 podľa 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 425,65 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. 05. 2015 č. 1100304/1/215060/2015, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Daňového úradu Nitra zo dňa 25. 02. 2015 č. 9412401/5/412288/2015, ktorým Daňový úrad Nitra podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 3.367,39 eur za zdaňovacie obdobie február 2007. Uviedol, že napadnutým rozhodnutím žalovaného bol na svojich právach dotknutý, nakoľko výsledky daňovej kontroly na dani z príjmov za rok 2007 považuje za nezákonné a rozhodnutia vyplývajúce z daňovej kontroly na dani z príjmov za rok 2007 sú predmetom preskúmania Krajským súdom v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/11/2014. Keďže výsledky daňovej kontroly a vyrubovacieho konania na dani z príjmov za rok 2007 považoval za nezákonné a keď tieto boli použité ako pomôcky pre rozhodnutie o dani z pridanej hodnoty za rok 2007, rovnakou vadou nezákonnosti musia trpieť aj tieto rozhodnutia, týkajúce sa DPH za jednotlivé mesiace roku 2007. Základom pre dorubenie dane z pridanej hodnoty sú informácie a údaje pochádzajúce z kontroly, ktorá prebiehala na daňový subjekt ohľadom dane z príjmov právnických osôb za rok 2007 a správca dane pri určení dane podľa pomôcok vychádzal len zo záverov uvedenej kontroly, keď práve výsledky kontroly na dani z príjmov za rok 2007 vrátane protokolu zo dňa 31. 05. 2011 použil ako pomôcky. Nezákonnosť rozhodnutí o dani z príjmov za rok 2007 je základom nezákonnosti rozhodnutí, ktoré žalobca napáda touto žalobou. V priebehu celého konania týkajúce sa kontroly na dani z príjmu namietal nesprávny a nepresvedčivý postup správcu dane pre účely určenia základu dane, hlavne z dôvodu, že zistenia správcu dane nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a z celého procesu daňovej kontroly nevyplývajú. Závery správcu dane vo veci predchádzajúcej kontroly týkajúcej sa dani z príjmu za rok 2007 považoval za rozporné so zásadou predvídateľnosti práva a zásadou právnej istoty. Vo veci samej žalovaný svoje rozhodnutie zdôvodnil zvýšením výsledku hospodárenia o sumu 6.171.308,-

Sk, ktorú mal správca dane zistiť z nefiškálnych účteniek vydaných daňovým subjektom. Opakovane namietal, že z vykonaného dokazovania správcou dane vyčíslená výška nefiškálnych tržieb nevyplýva. Mal za to, že správca dane nevydal rozhodnutie na báze objektivity podporenej faktami a dôkazmi, ale na základe svojich hypotéz a domniek, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Napriek rozsiahlemu dokazovaniu žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo podľa názoru žalobcu potvrdené, že by čo len v jednom prípade prijal daňový subjekt tržbu, ktorú by nebol zdanil a že závery správcu dane sú správne.

Postup žalovaného i správcu dane namietal aj z hľadiska matematického, najmä spochybnil postup žalovaného, ktorý pristúpil k stanoveniu rozdielu dane výpočtom priemernej tržby na jednu "fiškálnu" účtenku pri danej službe, najmä z dôvodu preukázaného rozdielu medzi dosiahnutými jednotlivými tržbami na jednotlivých účtenkách. Dôkazom nesprávnosti takéhoto postupu je napríklad aj skutočnosť, že jednoznačne preukázané a uznané omyly vo výške 2.444.693,- Sk (storná), sú obsiahnuté približne na dvadsiatich účtenkách, t. j. táto skutočnosť jednoznačne preukazuje, že váha jednej účtenky v tejto množine a v tomto prípade je niekoľkonásobne vyššia oproti ostatným účtenkám, ktorá skutočnosť použitý priemer výrazne skresľuje. Zdôraznil, že závery správcu dane, na základe ktorých dorubil žalobcovi daň z pridanej hodnoty musia byť jednoznačné, nespochybniteľné a exaktné. Uviedol, že v tomto konaní pristúpil správca dane k určeniu dane podľa pomôcok v rozpore s ust. § 48 a nasl. zákona č. 563/2009 Z. z. z dôvodu, že pre takýto postup nie je splnená žiadna zo zákonných podmienok, pričom z rozhodnutia správcu dane nie je zrejmé, ktoré zákonné ustanovenie pre stanovenie dane podľa pomôcok použil. Pokiaľ z protokolu o určení dane podľa pomôcok vyplýva nesplnenie si povinnosti daňového subjektu, potom nie je možné zistiť aké konkrétne povinnosti si daňový subjekt nesplnil, čo už namietal aj vo vyjadrení k protokolu. Pokiaľ má správca dane na mysli skutočnosť, že na jeho výzvu nepredložil daňový subjekt účtovné doklady požadované správcou dane s odôvodnením, že už všetky dal správcovi dane k dispozícii a žiadne iné k dispozícii nemá, rovnako ako nemá žiadne doklady, ktoré by nemal zaúčtované, takúto situáciu nemožno kvalifikovať ako nesplnenie si povinnosti daňového subjektu, ktoré by správcu dane oprávňovali na určenie dane podľa pomôcok. Čo sa týka samotných pomôcok, tak ako ich príkladom vypočítava ust.

§ 48 ods. 3 zákona o správe daní, za tieto možno považovať len také listiny, ktoré nie sú spochybniteľné a sú dostatočne presvedčivé, čo však nemožno povedať o spise týkajúcom sa dane z príjmov PO za rok 2007, ktorý bol celý "ako pomôcky" použitý, keď v ňom uvedené závery sú tiež len výsledkom určitých pravdepodobných situácií a výpočtov, vychádzajúc z priemerných údajov podľa úvahy správcu dane. Mal za to, že rozhodnutie žalovaného i správcu dane je nezákonné pre rozpor s ust. § 3, § 24, § 48 daňového poriadku, nevychádza z výsledkov vykonaného dokazovania a tvrdenia žalovaného, ktoré sú základom jeho rozhodnutia neboli preukázané.

Žalovaný finančný orgán na výzvu súdu podal vyjadrenie k žalobe, v ktorom navrhol zamietnuť žalobu ako nedôvodnú. Trval na výroku uvedenom v žalobou napadnutom rozhodnutí o odvolaní, pričom poukázal na odôvodnenie tohto rozhodnutia ako aj dôkazy, ktoré sú súčasťou predloženého spisu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobcom podaná žaloba je právne irelevantná, a to najmä z dôvodu, že žalobca v podanej žalobe namieta proti postupu správcu dane, ktorý na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007 vyrubil daň v sume 3.367,39 eur po určení dane podľa pomôcok, okrem iných v protokole a v rozhodnutí uvedených dôkazov využil ako pomôcku aj protokol o dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2007. Zdôraznil, že bol oprávnený (nakolko nemal inú možnosť - žiaden iný zákonný postup) určiť daň podľa pomôcok, pretože daňový subjekt dôkazy - daňové a účtovné doklady správcovi dane pri daňovej kontrole vykonanej na dani z pridanej hodnoty nepredložil z dôvodu ich likvidácie (skartácie, prívalové dažde). Poznamenal, že žalobca v podanej žalobe nepredložil žiadne nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zmenu výroku rozhodnutia žalovaného. Žalobné námietky sú totožné vo všetkých podaných žalobách, týkajúcich sa daňovej kontroly vykonanej na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január - december 2007. Tie isté skutočnosti žalobca namietal aj proti rozhodnutiu žalovaného. Dodal, že predmetom súdneho konania sú rozhodnutia, ktoré sa týkajú zdaňovacieho obdobia január - december 2007, ktoré sú vedené na Krajskom súde v Nitre pod číslom:

- 15S/17/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215045/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 1/2007),
- 11S/111/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215060/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 2/2007),
- 11S/108/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215057/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 3/2007),
- 11S/103/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215062/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 4/2007),

- 11S/102/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215066/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 5/2007),
- 11S/104/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215070/2015 zo dňa 22. 05. 2015 - DPH 6/2007),
- 11S/106/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/202514/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 7/2007),
- 11S/105/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/202526/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 8/2007),
- 11S/112/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/202540/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 9/2007),
- 11S/110/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/215549/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 10/2007),
- 11S/109/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/202566/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 11/2007),
- 11S/107/2015 (rozhodnutie č. 1100304/1/202573/2015 zo dňa 15. 05. 2015 - DPH 12/2007).

Predmetom súdneho konania je aj žaloba č. k. 26S/11/2014, ktorú žalobca podal vo veci preskúmania rozhodnutia č. 9412401/5/788625/2014 zo dňa 28. 02. 2014, týkajúceho sa daňovej kontroly na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2007. Konštatoval, že jedným z dôvodov pre určenie dane podľa pomôcok na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január - december 2007 bola aj skutočnosť, aby nezaniklo právo vyrubiť daň. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že správca dane nerozhodol na základe objektivity podporenej faktami a dôkazmi, pretože správca dane pri daňovej kontrole na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007 mal k dispozícii existujúce doklady predložené daňovým subjektom, z ktorých pri svojich záveroch vychádzal. Správca dane vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, čo podrobne popísal v protokole a v napadnutom rozhodnutí, mieste zisťovanie, spolupráca so spoločnosťou ELCOM, s.r.o., ktorá je "špecialistom" na elektronické registračné pokladnice a ďalšie, uvedené v rozhodnutí správcu dane a žalovaného). Správca dane viackrát vyzýval žalobcu na preukázanie jeho tvrdení. Správca dane z dôvodu, že žalobca "zlikvidoval" (zoškartoval) a dostatočne nezabezpečil ochranu daňových a účtovných dokladov (podľa jeho vyjadrenia zo dňa 03. 11. 2010 sa niektoré doklady zničili počas privalových dažďov v júni 2010, o čom predložil fotokópiu správy z Okresnej správy požiarnej ochrany Nové Zámky), ktoré sú v danej veci podstatné a ničím nenahraditeľné dôkazy, nemal inú možnosť, ako vychádzať zo zistení a záverov z daňovej kontroly na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007. Žalobca predložil iba dodávateľské a odberateľské faktúry za rok 2007, vyradené elektronické registračné pokladnice nepredložil (tvrdil, že ich nemá k dispozícii). Tak isto nepredložil správcovi dane požadované kontrolné pásky, mesačné uzávierky za rok 2007 a stornované doklady. Zdôraznil, že žalobca sa neustále domáha svojich zákonných práv, avšak sám nezachováva svoje zákonné povinnosti ako daňový subjekt - platiteľ dane. Podstatné dôkazy "zlikvidoval" napriek tomu, že v prípade správneho konania je povinný tieto archivovať do konca účtovného obdobia nasledujúceho po účtovnom období, v ktorom sa skončila lehota na ich preskúmanie, t. j. do skončenia súdneho konania. Z predloženého spisového materiálu nevyplýva zaujatosť správcu dane so snahou ukrátiť žalobcu na jeho zákonných právach. Uviedol, že žalobcovu tvrdenie, že nebolo preukázané, že prijal tržbu, ktorú by nezdanil nebolo možné považovať za pravdivé. Žalobca nevedel odôvodniť, z akého dôvodu vydal v kontrolovanom zdaňovacom období z celkového počtu vydaných dokladov (účteniek) z ERP viac ako 50 % dokladov (účteniek), ktoré boli nefiškálnymi dokladmi, teda účtenkami, na ktorých jednotlivé sumy za predaj tovaru, neboli zahrnuté do dosiahnutých tržieb. Správca dane vyrubil na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2007 rozdiel dane v rovnakej výške ako pri pôvodnom rozhodnutí, t. j. 9.591,38 eur. Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím č. 1100304/1/236930/2014 zo dňa 26. 05. 2014 (právoplatné dňa 02. 06. 2014) potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9412401/5/788625/2014. Teda počas vyrubovacieho konania na DPH do jeho ukončenia existoval uvedený právny stav v konaní na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2007. Zdôraznil, že daňový subjekt je povinný v priebehu daňovej kontroly predkladať správcovi dane dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23. 06. 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23. 02. 2011, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžf/45/2014 zo dňa 17. 09. 2014 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte. Žalovaný opakovane poukázal na skutočnosť, že dôkazné bremeno je na strane žalobcu, ktorý v priebehu daňovej kontroly nepredložil správcovi dane žiadne relevantné dôkazy a ani žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody vydania nefiškálnych účteniek v počte 34 999 ks, čím sa tieto tržby nezapočítali do tržieb uvedených vo výkaze ziskov a strát, a tým žalobca ukrátil štátny rozpočet o značnú sumu. Z konania správcu dane v priebehu daňovej kontroly je zrejmé, že správca dane dal žalobcovi dostatok možností a časového priestoru na to, aby svoje konanie odôvodnil a potvrdil dôkazmi, čo žalobca neurobil. K žalobcom namietanému nesprávnemu postupu, týkajúceho sa storno dokladov v sume 2.444.693,- Sk žalovaný dodal, že priemerná tržba na jednu nefiškálnu účtenku bola stanovená ako podiel čistých tržieb a počtu nefiškálnych účteniek, pričom čisté tržby neobsahovali storná "omyly" v celkovej výške 2.444.693,- Sk, a preto nemôžu vypočítanú tržbu skresľovať. Je nereálne, aby v bežnej

podnikateľskej praxi došlo k stornu dokladov v takej výške. Žalobca nemal objektívny dôvod na storno dokladov v uvedenej sume.

Žalovaný považoval konanie žalobcu za špekulatívne s cieľom krátiť tržbu, a tým znížiť daň, ktorú by bol povinný priznať a odviesť do štátneho rozpočtu. Žalovaný odmietal požiadavku žalobcu, aby súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie, a to vzhľadom k zásadnej skutočnosti, že žalobca sám "zlikvidoval" dôkazy, ktoré mal správca dane pôvodne k daňovej kontrole predložené a teraz sa domáha, aby správca dane rozhodol len na základe ním "zničených" originálnych dokladov. Keďže správca dane pri daňovej kontrole mal k dispozícii predmetné doklady, bol oprávnený použiť zistenia a dôkazy vyplývajúce z daňovej kontroly ako pomôcky. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že predložil správcovi dane "úplné účtovníctvo", pretože sám potvrdil, že doklady "zoškartoval". Jeho tvrdenie preukazuje, že mal vedomosť o tom, že konanie vo veci podanej žaloby, ktorou žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nebolo ukončené z dôvodu rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, nakoľko rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Preto takéto konanie žalobcu ("zoškartovanie" dokladov- relevantných dôkazov) možno považovať za zámerné znemožnenie získania priamych dôkazov, preukazujúcich porušenie daňových zákonov zo strany žalobcu. V závere svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že originály dokladov sú doložené k zdaňovaciemu obdobiu 02/2007 - žaloba č. k. 11S/111/2015.

Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, § 246a ods. 1 OSP), preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 OSP) a § 250d ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je potrebné podľa § 250j ods. 3 OSP zrušiť, pretože je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov žalovaného. Súd prvého stupňa takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Vo veci súd rozhodol postupom podľa § 250f ods. 3 OSP bez pojednávania rozsudkom z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3 OSP. Rozsudok súd dňa 16. 12. 2015 verejne vyhlásil (§ 246c a § 156 ods. 1 OSP).

V zmysle ust. § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250d ods. 1 OSP, žalovaný je povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa. Za nespĺnenie tejto povinnosti mu súd môže uložiť pokutu do výšky 1 640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie. Odvolanie voči rozhodnutiu o uložení pokuty vo veci konajúci súd predloží na rozhodnutie príslušnému odvolaciemu súdu až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 250f ods. 3 OSP, súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3.

Podľa § 250i ods. 3 OSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 3 OSP, súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi

a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Vychádzajúc z ust. § 249 ods. 2 OSP, z obsahu ktorého vyplýva zásada *udex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, a vzhľadom na vyššie uvedené, že v rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, je nesporné, že v konaní správneho súdnictva súd vychádza z obsahu spisového materiálu, keďže dôraz je kladený hlavne na prieskum dodržania zákonnosti, a preto aj zákonodarca v ust. § 250d ods. 1 OSP uložil žalovanému správny orgán povinnosť súdom určenej lehote predložiť súdu administratívny spis v origináli, so všetkými listinami, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie.

Pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nevyhnutné, aby vo veci konajúci súd vychádzal jednak zo žaloby žalobcu, ako aj z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu. Pod pojmom "spis žalovaného správneho orgánu" treba rozumieť úplný a originálny spisový materiál správneho orgánu k danej veci, originály o doručení rozhodnutí a riadne žurnalizovaný spis, aby nevznikli pochybnosti o postupnosti jednotlivých procesných úkonov a úplnosti spisu (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Sžo/3/2014). Vo všeobecnosti sa teda spisom rozumie súbor všetkých písomností zhromaždených správnym orgánom a vzťahujúcich sa k tej istej veci. Ide najmä o podania, vyjadrenia účastníkov konania, odpovede dožiadaných správcoch dane, resp. odpovede na medzinárodnú výmenu informácií, zápisnice z ústneho pojednávania, rozhodnutia, doklady o doručení písomností a podobne. Písomnosti sa do spisu zakladajú v takom poradí, v akom za sebou časovo nasledujú a takto (v tomto slede) sa i žurnalizujú (prvá veta judikátu zverejneného pod č. 66 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR č. 4-5/1998, ktorý vychádza z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. 10. 1997 v konaní pod sp. zn. 4 Sž 40/97 a ktorý je aktuálny aj v súčasnosti), aby nevznikli pochybnosti o postupnosti jednotlivých procesných úkonov a o úplnosti spisu, ktorý je povinný súdu predložiť žalovaný, ktorý vo veci rozhodoval ako odvolací orgán.

V prípade, že žalovaný správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie vo veci. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu žalovaným zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci. Preto je pri nepredložení administratívneho spisu, nekompletného administratívneho spisu alebo len fotokópie administratívneho spisu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné, čo samo osebe zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie pre nepreskúmateľnosť. Súd má pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu nielen oprávnenie, ale najmä povinnosť poznať všetky skutočnosti vyplývajúce z administratívneho spisu, pretože zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu posudzuje z pohľadu skutkového stavu, ktorý existoval v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v danej veci postupoval v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a vo výzve zo dňa 06. 07. 2015 vyzval žalovaného, aby súdu predložil administratívny spis súvisiaci s vecou spolu so spisom správcu dane ako prvostupňového daňového orgánu, pričom žalovaného vo výzve poučil, čo treba rozumieť pod pojmom spisy žalovaného správneho orgánu (žurnalizovaný a originálny zväzok listín týkajúci sa veci vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí). Výzva na predloženie spisu bola žalovanému doručená dňa 13. 07. 2015 a dňa 18. 09. 2015 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v závere ktorého uviedol, že originály dokladov sú doložené k zdaňovaciemu obdobiu 2/2007 - žaloba pod č. 11S/111/2015 a sp. zn. 26S/17/2012 (iný senát, iné zloženie členov senátu ako zákonných sudcov), ktorú skutočnosť žalovaný uvádzal vo vyjadreniach k spisom tohto žalobcu vedených pod sp. zn. 11S/103 až 109/2015 a v predmetnej veci ako i administratívny spis k žalobe sp. zn. 11S/111/2015 tiež pripojil

listiny ako rozhodnutia, doručienky, odvolanie žalobcu, zoznam podaných daňových priznaní a pod. prevažne vo fotokópiách.

V predmetnej veci je súdu z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca podal na tunajší súd samostatné žaloby (sp. zn. 11S/103 až 109/2015), o ktorých sa koná pod sp. zn. 11S/111/2015 (toto konanie), pričom sa domáha preskúmania a zrušenia rozhodnutí žalovaného, ktoré boli vo vzťahu k nemu vydané za jednotlivé zdaňovacie obdobia a týkajú sa vyrubenia rozdielu dane z pridanej hodnoty za tieto zdaňovacie obdobia. Jedná sa teda o rozhodnutia, ktoré boli vydané na základe jednej daňovej kontroly ukončenej Protokolom z daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie január až december 2007, ale na základe iných dôkazov, ktoré boli vykonávané.

Žalovaný správny orgán súdnu výzvu, ani zákon nerešpektoval, administratívne spisy, resp. spisový materiál, ktorý sa vzťahuje na konanie, z ktorého vzišli žalobou napadnuté rozhodnutia, nepredložil, pritom vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že vyčlenené listiny (alebo originály listín) sú súčasťou spisového materiálu, doloženého k veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 26S/17/2012. Nemožno nepoznamenať, že daňové orgány vykonávajú kontrolu u daňových subjektov nie raz za zdaňovacie obdobie jedného roka na jednu daň alebo na niekoľko daní, vydávajú jeden protokol, avšak niekoľko rozhodnutí za jednotlivé zdaňovacie obdobia v zmysle daňového poriadku. Postupom žalovaného však vznikajú neodôvodnené prieťahy v konaní a zaťaženosť súdu. Podľa názoru súdu, v konaní správneho súdnictva podľa druhej hlavy piatej časti OSP, nie je povinnosťou súdu vyhľadávať spisový materiál (administratívny spis správneho orgánu) vzťahujúci sa na rozhodnutie žalobou napadnuté žalobcom, ak je zažurnalizovaný v inom spise, ktorý bol na výzvu súdu pripojený k inému rozhodnutiu a v inom senáte toho istého krajského súdu.

Žalovaný je viazaný právnym názorom súdu s poukazom na ust. § 250j ods. 7 OSP a v ďalšom konaní bude jeho predložiť kompletný a riadne zažurnalizovaný administratívny spis v originály alebo v overenej fotokópii, ak by sa časť dôkazov prelínala s iným kontrolovaným zdaňovacím obdobím (v časovej následnosti vzniku, resp. vytvorenia alebo doručenia jednotlivých listín), opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu správcu dane, pričom žalovaný svoje rozhodnutie riadne a v súlade s požiadavkami kladenými na preskúmateľnosť rozhodnutia odôvodní. Zároveň sa žalovaný v novom rozhodnutí vysporiada so všetkými relevantnými námietkami žalobcu vznesenými proti napadnutému rozhodnutiu v podanej žalobe. V odvolacom konaní má žalovaný rozsiahle oprávnenia vyplývajúce z ust. § 74 ods. 2, 3, 4 zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v prípade, ak odvolaním napadnuté rozhodnutie správcu dane zruší, bude i správca dane viazaný právnym názorom súdu.

Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a predloženej časti administratívneho spisu žalovaného tak dospel súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného nemožno kvalifikovane preskúmať z dôvodu, že žalovaný nepredložil súdu úplný administratívny spis aj napriek tomu, že na jeho predloženie bol riadne písomne vyzvaný. V dôsledku nepredloženia úplného administratívneho spisu, týkajúceho sa predmetnej veci (vyrubenia dane z riadnej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2007), súd nemohol náležite preskúmať, či daňové orgány pri riešení konkrétnych žalobou vymedzených otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy, nakoľko mu chýbali základné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie vo veci a nemohol posúdiť, či rozhodnutie žalovaného vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu zodpovedá obsahu úplného spisu a či je dostačujúce pre posúdenie veci.

Z uvedeného dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ust. § 250j ods. 3 OSP zrušil pre nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného spôsobenú práve žalovaným, ktorý predložil neúplný administratívny spis a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia žalovaného z uvádzaného dôvodu sa súd nezaoberal námietkami žalobcu vo veci samej, keďže žalovaný napriek výzve súdu a povinnosti uloženej zákonom nepredložil súdu úplný spis (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/80/2012-92 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sdo/49/2013).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v sume 425,65 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za

2 úkony po 139,83 eur podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (prevzatie a príprava veci, podanie žaloby na súd), plus 2x RP po 8,39 eur, k tomu 20 %

DPH v sume 59,27 eur, spolu právne služby v sume 355,65 eur + 70,- eur zaplatený súdny poplatok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.